

[Justitsministeren]

om, at registerindsigt gives automatisk i de registre, der indeholder følsomme oplysninger, hvis den registrerede ønsker det.

Gennem en sådan ændring af lov om private registre åbnes mulighed for, at også Danmark kan tiltræde den vigtige Europarådskonvention om databeskyttelse.

Endelig tilsigter forslaget at skærpe bestemmelserne for visse anvendelser af registre, der i praksis har givet anledning til kritik, fordi retsbeskyttelsen af svage grupper i vort samfund her blev ofret på effektivitetens alter. Forslagene om forbud mod overdragelse af en virksomheds kunderegistre og om begrænsning af kreditoplysningsbureauernes mulighed for at videregive summariske oplysninger om skyldforhold vil styrke retsbeskyttelsen, navnlig for forbrugerne.

Forbudet mod automatisk registrering af telefonnumre, der foretages opkald til, er ligeledes en beskyttelse af de mange ansatte, hotelgæster og andre og forbrugere, der ellers kunne risikere, at disse fortrolige oplysninger blev indsamlet og anvendt – eller misbrugt – over for de pågældende.

Som nævnt håber jeg, at disse væsentlige forslag til forbedring af borgernes retsbeskyttelse kan vedtages i bred enighed her i tinget.

Med disse bemærkninger, og idet jeg henviser til de almindelige bemærkninger til lovforslaget og bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings vedtagelse.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov for Færøerne om retsafgifter.
(Lovforslag nr. L 33).

Lovforslaget tilsigter en gennemgribende ændring af de færøske regler om retsafgift. Baggrunden for lovforslaget er, at de gældende regler, der findes i et sportelreglement af 30. marts 1836 med senere ændringer, må anses for ganske utidssvarende. Lovforslaget er udarbejdet af en arbejdsgruppe med repræsentanter for Færøernes landsstyre.

En vedtagelse af lovforslaget vil indebære, at lov om retsafgifter, således som denne fremgår af lovekendtgørelse nr. 217 af 13. maj 1981, sættes i kraft på Færøerne med de ændringer, der følger af lovforslaget. Ved disse ændringer er der foretaget en tilpasning

til den lovgivning, der i øvrigt gælder på Færøerne.

Færøernes hjemmestyre har tiltrådt lovforslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Økonomisk kriminalitet).
(Lovforslag nr. L 34).

Lovforslaget er en uændret genfremsættelse af det lovforslag, som jeg fremsatte den 14. maj 1986. Jeg kan derfor henviser til, hvad jeg dengang udtalte i fremsættelsen (FT sp. 10861 f.).

Som jeg dengang nævnte, er formålet med lovforslaget at give grundlag for en intensivering af retsvæsenets indsats over for den økonomiske kriminalitet. Det skal kort sagt gøres lettere og hurtigere at behandle disse sager, uden at det går ud over de sigtedes retssikkerhed.

Selve lovforslaget er uafhængigt af spørgsmålet om, hvorledes indsatsen imod økonomisk kriminalitet bedst organiseres, men dette spørgsmål vil der naturligvis også kunne være anledning til at drøfte.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om produktansvar.
(Lovforslag nr. L 35).

Lovforslaget tager sigte på at overføre EF-direktivet om produktansvar til dansk ret.

Lovforslaget blev første gang fremsat med henblik på præsentation for Folketinget den 14. maj 1986 (Folketingstidende 1985–86 sp. 10859 f.). Det var til 1. behandling den 28. maj 1986 (Folketingstidende 1985–86, sp. 12173 f.).

Efter fremsættelsen har lovforslaget været til udtalelse hos myndigheder og organisatio-

[Justitsministeren]

ner, der har afgivet en række værdifulde indlæg. Justitsministeriet har indarbejdet en del ændringer og justeringer i lovforslaget på baggrund af disse udtalelser. For så vidt angår de hovedspørgsmål, som må overvejes i forbindelse med lovforslaget, er de synspunkter, der er fremkommet, til dels modsatrettede, og de fremkomne synspunkter på disse områder må indgå i Folketingets fortsatte debat.

I forbindelse med høringen har flere organisationer givet udtryk for, at de fandt det uheldigt, at lovforslaget blev fremsat så kort tid efter direktivets vedtagelse. Disse organisationer har bl.a. peget på, at direktivet først skal gennemføres i 1988, og at det af konkurrencemæssige årsager er af afgørende betydning, at lovforslaget samordnes med de flest mulige andre EF-landes forslag.

Som jeg også anførte i min tidligere fremsættelsestale, har det været og er stadig min opfattelse, at det er af stor betydning, at Folketinget så tidligt som muligt får lejlighed til at drøfte udformningen af disse meget betydningsfulde regler. Jeg har da også med glæde bemærket, at flere af ordførerne under førstebehandlingen i maj udtrykte tilfredshed med, at Folketinget allerede så tidligt blev inddraget i drøftelserne omkring indholdet af en kommende lovgivning om produktansvar.

Jeg er naturligvis, som jeg også tidligere har givet udtryk for, enig med organisationerne i, at det er af væsentlig betydning for dansk industris konkurrenceevne, at produktansvarsreglerne udformes så ensartet som muligt i det område af verden, som vi navnlig driver handel med. Dette betyder helt klart, at vi nøje må følge, hvorledes produktansvarsreglerne udformes i de øvrige europæiske lande. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at jeg under drøftelser med mine nordiske kolleger har forstået, at man også fra disse landes side lægger vægt på, at der bliver tale om en så bred harmonisering som muligt. Der er enighed mellem de pågældende lande om at forsøge at opnå enighed om en ensartet holdning til de væsentligste spørgsmål og om at tilstræbe, at lovene gennemføres nogenlunde samtidig i de nordiske lande. Også som følge heraf kan der være behov for at foretage ændringer i de løsninger på problemerne, som jeg har foreslået med det foreliggende forslag. Jeg vil samtidig nævne, at der i Europarådet er taget initiativ

til at tilnærme Europarådskonventionen om produktansvar til EF-direktivets regler, hvilket vil give mulighed for en endnu videre harmonisering inden for dette betydningsfulde område.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de meget omfattende bemærkninger hertil, hvori der er redegjort for lovforslagets opbygning, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter.

(Lovforslag nr. L 36).

Lovforslaget er bortset fra et par mindre ændringer en genfremsættelse af det i sidste samling fremsatte lovforslag.

Ændringerne består i, at den foreslåede tidsbegrænsning for samtlige godkendelser fastsættes til 8 år mod de tidligere foreslåede 5 år, og at den periode, revurderingen af tidligere godkendte midler foreslås gennemført inden for, bliver på 5 år mod tidligere foreslået 3 år.

Ændringerne gennemføres for at sikre sammenhæng mellem omfang af arbejdsopgaver og ressourcer.

Udviklingen i anvendelsen af bekæmpelsesmidler har i de seneste år givet anledning til stigende bekymring. Denne bekymring har resulteret i, at myndighedernes arbejde med at begrænse de skadelige virkninger af bekæmpelsesmidler, er blevet forstærket. Også Folketinget har behandlet problemerne omkring bekæmpelsesmidler, senest under forespørgselsdebatten den 11. marts i år.

Dette lovforslag er først og fremmest et led i opfølgningen af den dagsorden, der blev vedtaget i forbindelse med forespørgselsdebatten.

Lovforslaget blev vel modtaget ved førstebehandlingen i sidste samling.

Hovedsigtet med lovforslaget er at skærpe kravene til godkendelse af bekæmpelsesmidler med henblik på at lede forbruget over mod anvendelsen af mindre skadelige midler, og på længere sigt at medvirke til, at forbruget begrænses.

Det foreslås, at samtlige godkendelser tidsbegrænses til 8 år, at særligt sundhedsskade-